

Ἡ τρέλλα πολλοὺς κηθιστᾷ τρελλοὺς καὶ ἄλλους ποιητάς·

Τὸ μειδιάμα εἶναι ἡ ρις τοῦ προσώπου.

Μία γραμμὴ τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ εἶναι καὶ τι πρὸς ὑμῶν· οὐχ' ἦσσαν θὰ ἐπρόπμων μίαν γραμμὴν σιδηροδρόμου.

Οἱ ποταμοὶ χάνονται ἢς τὴν θάλασσαν, ὡς αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς δημοσίους χοροὺς.

Εἶναι καλὸν πάντοτε νὰ θλίβῃς τὸ λεμόνι ἐπὶ τῶν στρεπιδῶν καὶ τὴν ἐρωμένην ἐπὶ τοῦ κόλπου σου.

Μερικοὺς ξένους σου τοῦ προπέμπεις ἄχρι τῆς θύρας διὰ νὰ βεβαιωθῇς ὅτι ἐφυγαν.

Commerson

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Δύο νεόνυμφοι ἐκθειάζουν τοὺς συζύγους των.

— Ὁ δικός μου, λέγει ἡ ἑτέρα ἐξ αὐτῶν, εἶναι τόσο καλός, μὰ τόσο καλὸς ποὺ ναντασθῇτε, ὅταν ἔχω καταρροήν, διὰ νὰ μὴ μοῦ πονέσῃ τὸ στήθος, βήχει αὐτὸς γιὰ μένα.

Ὁ Κύριος καὶ ἡ Κυρία — ἐκ τῆς ἀριστοκρατίας — μεταβαίνουν εἰς Πάτρας.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὃ διευθυνῇς: θὰ σὰς δώσω, λέγει, ἓνα ὡραῖο δωμάτιον.

— Δύο, ὅχι ἓνα.

— Ἀ! δὲν ἤξευρα ὅτι εἰσθε πανδρεμένοι.

Ὁ ἄμαξας Κωστής εἶναι ἀστεύτατος.

Μία ἐκ τῶν ἐλαφρῶν Κυριῶν ἐτέρχεται εἰς τὴν ἄμαξάν του.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἐκβάλλουσα ἡν κεφαλὴν ἐκ τῆς θυφίδος.

— Οὐ, καυμένε, κάνει κρύο στ' ἰμάξι σου.

— Τώρα, κερά μου, θὰ κατεβῶ ἢ καθίσω κοντά σου νὰ σὲ ζεστάνω.

Ὁ Ν. εἶναι δαψιλέστερος διὰ τὴν μπόναν τῶν παιδῶν του ἢ διὰ τὴν γυναῖκά του.

Ἡ Κυρία ὀργίζεται· ξεθυμαίνει κατὰ τῆς μπόνας.

Ἡ μπόνα ἐν γερμανικῷ φλέγματι:

— Μὲ συγκορεῖ τὸ Κυρία, ἐγὼ εἶμαι τίμιο κρίτσι, τὸ Κύριο εἶπε τὰ πάρη ἔμένα κυναῖκα σὰ γρημένη.

ΝΑΥΤΙΚΑ.

Ἀναγγέλλομεν εὐχαρίστως ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Μπούμπουλης μετέθεσε τὴν ἑδραν αὐτοῦ εἰς Πειραιᾶ ἐπὶ τοῦ Πάρωνος α' Ἀρῆς καὶ τοῦτο χάριν τῶν ὑψίστων τῆς Πατρίδος συμφερόντων, ἅτινα ἀπαιτοῦσι μάλιστα τὴν ταχύτητα. Καλὸν τὸ πρᾶγμα καὶ ὠφέλιμον, ἀλλὰ συνιστῶμεν τῷ κ. ὑπουργῷ πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λειτουργιῶν του, καθόσον ἕνεκα τῆς μεταθέσεως τῆς ἑδρας του καὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἀέρος πιθανὸν αἱ λειτουργίαι νὰ ἐκτελῶνται μὲ ταχύτητα πλείονα τοῦ δέοντος, ἢ δὲ πατρὶς νὰ ξεφαντωθῇ.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐξακολουθοῦμεν νὰ σὰς ὀδηγῶμεν εἰς Καταστήματα.

— Καὶ δὲν τὰ βλέπομεν;

— Τὰ βλέπετε, ἀλλ' ὅχι ὡς ἡμεῖς, οἵτινες εἴμεθα εἰς τὰ παρασκήνια ὧν τῶν πραγμάτων, οἵτινες καθ' ὅλον τὸ ἔτος δὲν κάμνομεν ἄλλο παρὰ νὰ ἀκονίζωμεν τὴν καλαισθησίαν μας ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων, ἀνθῶν, ἐμπορευμάτων, ἔδωδίων, γυναικῶν, διαδόλων, ἀγγέλων, ποτῶν, πέλων καὶ ἐξ ὧν αὐτῶν γνωρίζομεν τὰ καλλίτερα, τὰ λεπτότερα, τὰ ἱρωματικώτερα.

Λοιπὸν χωρὶς πολλῶν κοπλιμένων, χαρυτόβρυτοι δέσποιναι, ἀνθοῦσαι δεσποσύναι, φιλόκαλοι Κύριοι, ἐπιθυμεῖτε ὅτι ἡ παρισινὴ τέχνη ἐτεχνούργησε εἰς τὸν μέγαν κλάδον τῶν **παιγνιδίων, τῶν ἀθυρμάτων, τῶν πλαγγόνων**, διὰ νὰ καταστήσῃτε εὐδαίμονας τὴν πρώτην τοῦ ἔτους τοὺς μικροὺς σὰς ἀγγέλους;

Εἰσέλθετε εἰς τὸ νεώτατον

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΙΑΚΩΒΟΥ ΜΟΥΑΤΣΟΥ

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς.

Ἀπ' ἐξω τὸ βλέπετε ποῖαν κομψὴν περιβολὴν ἔχει τὸ κατάστημα τοῦ κ. **Μουάτσου**. Δὲν ὁμοιάζει ἐμπορικόν, ἀλλὰ διάκοσμον Καστερινάκι, ἀνῆκον εἰς ὡραῖαν δεσπασύνην.

ΟΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ,

Ἰδοὺ τί περιέχει τὸ ἀρτισύστατον κατάστημα. Ἀλλὰ τὸν θρόνον κατέχουσι τὰ

ΠΑΡΙΣΙΝΑ ΑΘΥΡΜΑΤΑ

Ὅλα τὰ διὰ **παῖδας παιγνίδια** εἶνε μηχανικά· ὅλα κινοῦνται· ὅλα κουρδίζονται. Καὶ ἔχετε οὕτω βατράχους ἀληθινούς, κολυμβητὰς τοῦ Φαλήρου ἀληθινούς, πλέοντας ἡμίσειαν ὥραν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, σιδηρόδρομον τοῦ Παρασκευαῖδου ἀληθινόν, ἀκάτια, πλοῖα, λεονταράκια, σπιτάκια ἀλλὰ Θεοφιλὰ, κατασκευαζόμενα εἰς τὴν στιγμὴν καὶ εἰς τὴν στιγμὴν ἀπὸ τῶν ῥιπτόμενα, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἀτυνομίας, ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, θηρία, πτηνὰ κελεύοντα, ὡραῖαν μουσικὴν κλίμακα κτλ. κτλ. κτλ.